

henfigtsmæssigt og i og for sig retfærdigt, og man har derfor foreslaaet Straf af Bøder fastsat for at forsærdige eller lade forsærdige ulovlige Fiskerebflaber.

Uf ulovlige Fiskerebflaber er der særlig Grund til at fremhæve ulovlige Nalejern, dels af Hensyn til det Omfang, hvori de bruges, dels paa Grund af den Skade, de medføre. Da det derhos er en meget almindelig Skik, at Ternvarer stemples med Forsærdigerens Mærke, er det formentlig en ret naturlig Forbring, at alle Nalejern skulle mærkes af Forsærdigeren, saaledes at han kan udfindes. Herved vil der være givet Fiskerikontrollen et godt Middel i Hænde til at forhindre Udbredelsen og Brugen af ulovlige Nalejern, uden at der paalægges deres Forsærdigelse nogen Byrde, der er værd at tale om.

§ 74. Det er almindelig anerkjendt som retfærdigt, at den, der ved en Lovovertrædelse tilføjer en Anden Skade, maa yde Erstatning herfor, og den første Sætning i denne § behøver derfor ikke nogen videre Begrundelse. Det er imidlertid ved de her omhandlede Lovovertrædelser i Almindelighed meget vanskeligt at bevise, at Skade er sket, og at fastsætte denne til et bestemt Beløb. Det kan ikke paastaaes, at de ved et uberettiget Fiskeri erhvervede Fiske vilde være blevne fangede af den Berettigede; der kan være Forskjel i de anvendte Redflabers Fiskehemhed, Brugsmaaden kan være mere eller mindre henfigtsmæssig o. a. m.; og det er derfor umuligt at udregne, om eller hvilken Skade der er tilføjet Bedkommendes Fiskeri ved de uberettiget udfatte Redflaber. Bore Domsamlinger vise ogsaa, at der saa godt som aldrig tilkjendes den Forurettede Erstatning, og det, fordi han ikke har godtgjort at have lidt nogen Skade. Imidlertid kan der ikke være nogen Tvivl om, at et uberettiget Fiskeri saa at sige altid gjør den Berettigede nogen Skade, og i hvert Tilfælde maa det da erklæres for ubilligt, at Lovovertræderen skal beriges ved sin strafbare Handling. Vi have derfor, i Lighed med de tilsvarende Bestemmelser i vor Jagtlovgivning, foreslaaet, at der fastsættes en fast Erstatning, der i Tilfælde af uberettiget Fiskeri paa anden Mands Fiskeriterritorium altid skal erlægges uden Hensyn til, om der foreligger Bevis for Skade eller ikke. Ved denne Ordning bliver paa en Maade den Skyldige betragtet som den, der har fisset paa den Berettigedes Begne, til hvilken han derfor maa afgive Fangsten eller erlægge en passende Afgift for Rettens Udøvelse.

§ 75. At Politiretsbehandlingen anvendes i Sager om ulovligt og uberettiget Fiskeri, naar der ikke foreligger en egentlig Forbrydelse, der kræver Justitsforfølgning, er baade henfigtsmæssigt og stemmende med Limfjordsloven af 29. Decb. 1857 §§ 43 og 44 samt med Jagtloven af 1. April 1871 § 19. Efter Udvalgets Formening bør Overtrædelser af de Bestemmelser i Loven, der tilfigte at beskytte Fiskeriet enten ved en Fredning af Fiskene eller ved Overholdelse af behørig Orden mellem de Fiskende, som Bestemmelser, der absolut og i det Offentliges Interesse skulle opretholdes, paatales af det Offentlige, og kun de Bestemmelser, der nærmest gaa ud paa at beskytte Enkeltmand i hans Særrettigheder, som det maa staa ham frit for at opgive, bør henvises til privat Forfølgning. Herfra er man gaaet ud ved Paragrafens Affattelse. Overtrædelser af de i Fiskerifordningerne for de første Bandede trufne Bestemmelser maa altsaa forfølges af vedkommende Private; hvad derimod Fiskerivedtægterne for Fjordene og Havet angaar, maa det bero paa de enkelte Bestemmelseres Karakter, hvorvidt de bør paatales af det Offentlige eller ej.

§ 76. Med Hensyn til denne Bestemmelse, der synes os henfigtsmæssig, henvises isøvrigt til Jagtloven af 1. April 1871 § 19 i Slutningen. I Sager som de her omhandlede synes det os ikke, at Søgsmaalets Præskription kan skydes længere ud, ej heller gjøres kortere.

§ 77. Efter den nu gjældende Ret har den, i hvis Fiskeriet der af anden Mand gjøres Indgrib, intet andet Retsmiddel til at hindre saadant end Forbud ved Fogeden og ordinær Retsforfølgning, naar undtages, at der i Loven af 29. Decb. 1857 § 43 er en Forskrift om, at i Limfjorden et ulovlig udfat Fiskerebflab kan optages efter Kjendelse af Politimesteren. Nedsættelse af egentligt Forbud ved Fogeden er imidlertid en meget kostbar Retsforfølgning og ofte forbunden med store Vanskeligheder, som i de her forekommende Tilfælde kan gjøre den for sen, og den ordinære Forfølgning ved Domsstolene er baade bekostelig og langvarig. Naar derfor en Mand, der driver et større og med mange Beføstninger forbundet Fiskeri, saasom Bundgarnsætning eller Nalegaardsfiskeri, bliver forurettet heri af Andre, gaar der i Almindelighed lang Tid hen, forinden han kan komme til sin Ret, og i den Tid fiske de Andre paa hans Territorium, uden at han har Udfigt til at faa nogen Erstatning for det ofte betydelige direkte og indirekte Tab, der heraf resulterer for ham. Thi om han end, hvad der efter det ovenfor Bemærkede kan være vanskeligt nok, er saa heldig at faa sig tilkjendt en Erstatningssum, vil som oftest den Skyldige mangle Midler til at udrede denne. Udvalget maa derfor anse det for at være af stor Bigtighed, at der gives de